

Karadeniz

– Harun Yıldırım · 22 Ağustos 2020

KARADENİZ

Costun sen Karadeniz bakıp Türk'ün bayrağına
Can verdin dualarla şanlı Türk'ün toprağına
//////// //

Senin giydiğin gömlek korlu ateşten miydi?
Bu pervane oluşun kızıl güneşten miydi?

Gün geldi zaman geldi işte açıldı gökler
Yüz yıl bekleyen yavru sende bir şeyler bekler

O hırçın dalgaların çiçekler gibi bu gün
Herkes sevinçten uçan böcekler gibi bu gün

Haydi vur kayalara dağlar taşlar inlesin
Son besteni sesinden kurtlar kuşlar dinlesin

Nasıl da tel tel olmuş gerdanında saçların
Elimle örem desem örülmez ki saçların

Yüz yıllarca sessizdin koca bendin yorgundu
Ayasofya, İstanbul sana aşık, vurgundu

Sallanarak devrildi kaç kez itibarımız
Herkesi melek sanma şeytan yüzlü yarımız

Kaç yıl geçti üstünde ne ışık vardı ne ses
Hem zümrüitten tahtmışsın hem de altından kafes

Aklımda sen var iken kalemin elimdeydi
Sanki bir eabilin kanatlarına değdi

Sevin artık gül artık neden hala bu hüzün
Derya'nın ortasında sönmedi mi o közün

İçindeki kederi çoğu bilir ağlamaz
Sen öyle güzelsin ki sevmeyenler anlamaz

Kaç yıl kaç bahar senle güldü murada erdi
Sana bu güzel ismi dua ile kim verdi?

Harun Yıldırım